

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

20 Vtrum Anima sit composita ex materia & forma.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

QVODLIBET. III. ART. XX. ET XXI.

20

A tra sortem restituere, quia iniuste accepit, & per cō sequens damna & intercess. Sed cum ipsius pecunia usuraria non sit alius usus, quam ipsa eius substantia, ratione iam dicta, patet consequēter quod ex quo pecuniam usurariam reddit, de tū pecunia nihil reddere tenetur: teneretur autem reddere aliquis id, quod lucratus est de domo aliena, uel de equo, uel aliquo huiusmodi, etiam postquam res huiusmodi redidisset, quia in talibus appre- tur res, & usus rei.

Ad illud ergo quod in contrarium obiicitur dicendum, quod pecunia usuraria non se habet per modum radicis ad lucrum quod de ea fit, sed solum per modum materię. Radix enim aliqualiter habet uirtutem cause actiū, inquantum ministrat ali- mentum toti plantę: unde in humanis actiūs uolu- luntas & intentio comparantur radici, quae si peruersa fuerit, opus erit peruersum, non autem hoc est necessarium in eo quod est materiale. Potest n. aliquis interdum malo bene uti.

QVÆSTIO XIV.

DEINDE quæsitum est de his quæ pertinēt com- muniter ad omnes homines.

¶ Primo, Quantum ad animam.

¶ Secundo, Quantum ad corpus.

¶ Tertio, Quantum ad actum hominis.

¶ Circa animam quæsita sunt tria.

¶ Primo, Quantum ad substantiam eius: utrum sit composta ex materia & forma.

¶ Secundo, Quantum ad cognitionem eius.

¶ Tertio, Quantum ad p̄enam ipsius.

ARTICVLVS XX.

Vtrum anima sit composta ex materia & forma.

AD PRIMUM sic proceditur. Videtur quod aīa sit composta ex materia & forma: Intellectus enim humanus comparā ad substantias intellectus superiores p̄ recēsū simplicitatis: sed oē qđ rece- dit a simplici, incidit in aliquam compositionem: prima autem cōpositio est ex materia & forma: ergo aīa humana est cōposita ex materia & forma.

SE CONTRA est, quod phil. dicit in 3. de aīa, q̄ sp̄es rerum materialium prout sunt in ipsis rebus, non sunt intelligibiles actū, quia sunt in materia: sed prout sunt in anima intellectua humana, sūt intelligibiles actū: ergo non sunt in materia. nō er- go aīa humana est cōposita ex materia & forma.

RESPON. Dicendum, quod si materia dicatur omne illud quod est in potentia quocunque mō, & forma dicatur omnis actus, necesse est ponere, quod anima humana, & quelibet substantia crea- ta sit composta ex d materia & forma. Omnis n. substantia creata est composta ex p̄sonā & actū. Manifestum est n. quod solus Deus est suum esse quasi essentialiter existens, inquantum s. suum es- se est eius substantia: quod de nullo alio dici potest. Esse enim substantias, non potest esse nisi unum, si cut nec abeo substantias non potest esse nisi unum. Oportet ergo quod qualibet alia res sit ens partici- pativa, ita qđ aliud sit in eo substantia participans esse, & aliud ipsum esse participatum. Oē aut partici- pas se hēt ad participatum sicut potentia ad actū, vñ substantia cuiuslibet rei creata, se habet ad suū esse sicut potentia ad actū. Sic ergo oīs substantia

A created est & composta ex potentia, & actū. i. ex eo quod est, & cīsc, ut Boet. dicit in li. de hebdom. Sicut al- bum componitur ex eo quod est album, & albedi- ne. Si uero materia proprie accipiatur pro illo qđ est potentia tūtū, sic impossibile est quod anima humana sit composta ex materia & forma, & hoc potest manifestari dupliciter. Primo quidem ex eo quod est intellectualis substantia: manifestum est enim quod intellectus in actu est intellectum in a- ctu. Intellectum autem in actu est aliquid, in quantum est immateriale. Est enim aliquid perfecte co- gnoscibile in quantum est actu, nō autem inquan- tum est potentia, vt dicitur in 9. meta. vnde cū ma- teria sit ens in potentia, forma in materia existens non pōt est esse perfecte cognita, ut intellecta in actu: unde sequitur quod nulla substantia intellectua, cuius perfectio est ipsum intellectū in actu, sit materialis, eo quod oportet perfectionem proportionati perfeccibili. Secundo apparet idem ex hoc, q̄ anima est forma. Cum n. forma sit actus, & id qđ est in potentia, nō posuit esse actus, impossibile est quod aliquid compositum ex materia, & forma secundum se totum sit forma. Si ergo anima que ponitur componi ex materia & forma se secundum aliquam sui partem quae est actus, cuius nulla pars est materia, sequitur quod anima pars non sit materia: hoc enim dicimus animam quod est actus corporis animati.

Ad illud uero quod in contrarium obiicitur dicendum, quod potentia & actus sunt prima princi- pia in genere substantiae; materia autem & forma sunt prima principia in genere substantiae mobilis: unde non oportet omnem compositionem in ge- nere substantiae esse ex materia & forma, sed hoc solum necesse est in substantiis mobilibus.

QVÆSTIO IX.

DEINDE quæsitum est de anima quantum ad eius cognitionem.

¶ Et circa hoc quæsita sunt duo.

¶ Primo, Vtrum anima separata a corpore cogno- scat aliam animam separatam.

¶ Secundo, Vtrum licet ab aliquo moriente exi- gere ut statum suum post mortem denuntiet.

ARTICVLVS XXI.

Vtrum anima separata cognoscat aliam ani- man separata.

CIRCA PRIMUM sic proceditur. Videntur, quod anima separata a corpore non cognoscat aliam animam hominis, quā in hac uita cognovit. Omnis enim cognitionis per aliquam sit similitudinem: sed in una anima non sicut expressa alterius animi similitudo in hac uita, quē posuit in ea post mortē remanere. ergo una anima separata non potest alia cognoscere.

¶ Prat. Philo. dicit in 3. de anima, q̄ corrupto cor- pore anima non reminiscitur, non ergo recognoscit animam hominis, quam in hac vita cognovit.

SE CONTRA est, quod dicitur Luc. 16. q̄ diu in inferno secundum animam positus reco- gnouit Lazarum in sinu Abrahe secundum ani- mam existentem.

RESPON. Dicendum, q̄ cum nulla substantia p̄- priā operatione destitutur, necesse est ponere, cū aīa intellectua post mortē remaneat, quod aliquo mō intelligat. necesse est autē ei attribuere alterum triū modū intelligēdi, ut s. intelligat uel abstrahendo sp̄es intelligibiles a rebus, sicut nūc intelli-

Quodlib. S. Tho. C 4 git